

ตอบปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ปรากฏพิทย์ นพรมภา

ถาม

ดิฉันเพิ่งจะเริ่มต้นชีวิตครูสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยเอกชนได้ประมาณ 4 เดือน รู้สึกกระตือรือร้น ต้องการสอนมาก ลูกศิษย์ของดิฉันมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษระดับปานกลางจนถึงระดับอ่อน ดิฉันจึงให้การบ้าน เพื่อให้ได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษ ทั้งการบ้านเขียนและอ่านเพิ่มเติม แต่ดิฉันรู้สึกว่าจะยังไม่ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยนัก เพราะผู้เรียนบางคนก็ไม่ส่งการบ้าน บางคนก็ลอกงานเพื่อนมาส่ง ดิฉันควรจะทำอย่างไรดีคะ กรุณาแนะนำด้วย

ศรีวรรณ

ตอบ

จุดประสงค์เบื้องต้นของการให้การบ้าน คือให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติมเพื่อให้ความสามารถทางภาษา สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะเวลาในชั้นเรียนเพียง 50-60 นาทีนั้นยังไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม การให้การบ้านมากเกินไป หรือยากเกินความสามารถของผู้เรียน ก็อาจจะนำผลเสียทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และพาลไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษไปเลยก็ได้

ก่อนจะให้การบ้านผู้เรียน ผู้สอนควรพิจารณาให้ดีกว่า การบ้านนั้นๆ จะมีประโยชน์หรือช่วยให้ผู้เรียน บรรลุจุดมุ่งหมายของบทเรียนนั้นๆ หรือไม่ หากเมื่อพิจารณาแล้วยังไม่เห็นเด่นชัดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ ก็ควร จะละเว้นให้ผู้เรียนได้มีเวลาว่างทำกิจกรรมอื่น ๆ จะดีกว่า นอกจากนี้แล้วผู้สอนควรพิจารณาระดับความยากง่ายของ การบ้านให้พอเหมาะพอควร หากปรากฏว่าการบ้านชั้นนั้นๆ ทำความยุ่งยากแก่ผู้เรียนระดับเยี่ยมยอดของห้องเรียน กล่าวคือผู้เรียนชั้นหัวกะทิได้คะแนนไม่ถึง 80% ผู้สอนควรปรับปรุงงานชั้นนั้นบ้างสำหรับชั้นเรียนต่อไป เนื่อง จากเวลาที่เสียไปกับการบ้านชั้นนั้นๆ ประมาณ 1-2 ชั่วโมง อาจทำให้ผู้เรียนหมดกำลังใจได้ นอกจากนี้การบ้าน แบบ “busy work” ที่ให้ผู้เรียนคัดลอกประโยคซ้ำๆ กันเพื่อฝึกความชำนาญ อาจมีผลเสียทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติ ในทางลบมากกว่าจะทำให้ผู้เรียนเริ่มได้ดีขึ้น (Allen David)

ทำอย่างไรผู้เรียนจึงจะทำการบ้านส่ง

ผู้เขียนเองมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษนานพอสมควร และตลอดเวลานี้ผู้เขียนจำต้องขบเคี้ยว ผู้เรียนให้ส่งการบ้านเสมอๆ ผู้เขียนจึงต้องคิดค้นกลยุทธ์ หลอกล่อให้ผู้เรียนกระตือรือร้น พร้อมใจกันทำการบ้าน ซึ่งพอจะสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. วิธีการสั่งงาน (Assigning Homework) ผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการบ้านต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ท่วงทีของผู้สอนในการสั่งงานนั้นเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งต่อความพร้อมเพรียงในการทำการบ้านส่ง ผู้สอนควรพยายามออกคำสั่งให้คำอธิบายให้ชัดเจน การสั่งการบ้านในวินาทีสุดท้ายของชั่วโมงเรียนทำให้ผู้สอนต้องตะโกนแข่งกับเสียงสัญญาณหมดชั่วโมงสอนหรือเสียงออดของตู้เรียนห้องอื่น ๆ นอกจากนี้สมาธิของผู้เรียนก็น้อยลง เพราะผู้เรียนส่วนมากอาจส่งใจออกไปนอกห้องเรียนก่อนหมดชั่วโมงสอนแล้ว

ผู้สอนอาจแก้ปัญหาโดยการใช้เวลา 10 นาทีสุดท้ายของชั่วโมงเรียน สั่งการบ้านและให้ผู้เรียนใช้เวลาที่เหลือนั้นลองทำการบ้านดู เพื่อที่จะอธิบายข้อสงสัยใด ๆ ของผู้เรียนที่อาจมีขึ้นได้ในระหว่างการทำงานบ้านนั้น ๆ

2. พยายามให้การบ้านสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบทเรียนในห้องเรียน (Relating Homework to Classroomwork)

ผู้เรียนจะกระตือรือร้นที่จะทำการบ้าน หากงานชิ้นนั้น ๆ สัมพันธ์กับบทเรียน โดยเฉพาะบทเรียนที่จะเริ่มเรียนในคาบต่อไป ยกตัวอย่างเช่น ผู้สอนอาจให้การบ้านเติม crossword puzzle โดยคำสุดท้ายทางค่านขวาง (horizontal) อาจจะเป็นคำตอบของคำถามข้อแรกของบททดสอบย่อยในวันรุ่งขึ้น หรืออาจเป็นหัวเรื่องของบทเรียนบทต่อไป เป็นต้น

ในชั่วโมงการอ่าน ผู้สอนอาจสั่งให้ผู้อ่านอ่านบทเรียนมาก่อนล่วงหน้าอย่างคร่าว ๆ โดยให้เตรียมเขียนคำถามเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ อย่างกว้าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยกตัวอย่างเช่น เมื่อผู้สอนจะสอนเรื่อง Famine ใน Africa ผู้เรียนอาจเตรียมคำถามกว้าง ๆ จาก Reading Text นั้นเช่น Causes of famine Results of famine เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้หัดอ่านด้วยตนเองและนำมาสู่การสนทนากันในชั้นเรียน

3. การให้ทำการบ้านเป็นกลุ่ม (Group Homework) ผู้สอนอาจแบ่งเบาภาระในการตรวจงาน และฝึกให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงาน โดยทำการบ้านร่วมกัน ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มจะต้องออกความเห็นร่วมกัน ช่วยกันแก้ปัญหาและทำการบ้านส่งร่วมกัน โดยผู้เรียนต้องทำความเข้าใจว่าทุกคนต้องมีส่วนร่วมทำงานชิ้นนี้ส่ง

ตัวอย่างเช่น เมื่อสอนเรื่อง Persuasion ผู้สอนอาจใช้ภาษาโฆษณาเห็นตัวอย่างหนึ่งของการชักจูงโน้มน้าวใจ ผู้สอนอาจสั่งให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ คิดหา headline ของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ รวมทั้งวาดรูปผลิตภัณฑ์ บรรยายคุณสมบัติ (description of product) ตั้งชื่อผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ (name of the product) รวมทั้งช่วยกันคิด slogan ของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ และเมื่อผู้เรียนได้ส่งงานเป็นกลุ่มแล้วก็อาจจะมาวิจารณ์หรือให้ข้อเสนอแนะในชั้นร่วมกัน

4. การจัดโครงการนอกชั้นเรียน (outside project) นิสิตนักศึกษาและผู้เรียนส่วนใหญ่จะเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นวิชาหลัก โดยวิชาภาษาอังกฤษอาจเป็นวิชาเลือก ผู้เรียนจึงควรเชื่อมโยงวิชาภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับวิชาหลักหรือวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียน โดยอาจสั่งให้ผู้เรียนร่วมกันจัดโครงการ เช่น เมื่อผู้สอนสอนเกี่ยวกับเรื่อง nutrition ผู้สอนก็อาจสั่งให้ผู้เรียนซึ่งอาจเรียนวิชา home economics หรือ food science ลองคิดสูตรอาหาร (recipe) ซึ่งมีอาหารครบ 5 หมู่ รวมทั้งเขียนวิธีทำอาหารเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งช่วยในการเรียนรู้ศัพท์รวมทั้งทบทวนภาษาแบบ instruction เป็นต้น การที่ผู้สอนสามารถเชื่อมบทเรียนภาษาอังกฤษให้เข้ากับวิชาอื่น ๆ ในหลัก

สูตร จะทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างโดดเดี่ยวในวงแคบ แต่เป็นการเปิดประตูสู่ประสบการณ์อื่น ๆ ในชีวิตจริงอันจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

5. การตรวจและให้คะแนน

การตรวจงานเป็นภาระหนักแก่ผู้สอน โดยเฉพาะการตรวจงานเขียน ผู้สอนเสียเวลามากในการตรวจแก้ และพยายามให้คะแนนอย่างยุติธรรมที่สุด แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนมักไม่ใส่ใจในข้อผิดพลาดที่ได้รับการตรวจแก้ เท่ากับคะแนนที่ได้รับ ผู้ตอบเองเห็นว่าการตรวจงานเป็นภาระหนัก แต่ก็ช่วยให้เห็นพัฒนาการของผู้เรียน รวมทั้งข้อผิดพลาดหรือจุดอ่อนของการเรียนการสอนที่ผ่านมา Keith Morrow (1978) กล่าวว่า “In the classroom many kinds of tests can be used to reinforce learning and to motivate the student to show him that he is improving and to show the teacher where he needs to improve” ดังนั้นผู้สอนจึงควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดซึ่งถือเป็น “reward that something is being learned.”

เมื่อตรวจงานเขียน ผู้สอนควรจะพยายามชี้ข้อผิดพลาดและให้ผู้เรียนได้หัดแก้ไขด้วยตัวเอง โดยขอความช่วยเหลือจากการตรวจงานของนิสิตวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 วิชา Foundation English ดังนี้

ประโยคของนิสิต : John don't have any corsins.

ผู้สอนอาจแก้ประโยคนี้ดังต่อไปนี้

1. ชีตเส้นใต้คำผิดและระบุข้อผิด : G.S. : John *don't* have any *corsins*.
2. ชีตเส้นใต้แต่ไม่ระบุข้อผิด : John *don't* have any *corsins*.
3. ระบุข้อผิดแต่ไม่บอกว่าเป็นผิดที่ใด : G.S. : John don't have any corsins.
4. ชีตเครื่องหมายผิดตามจำนวน : XX : John don't have any corsins.
คำผิดแต่ไม่ระบุข้อผิดนั้น

G = grammar

S = spelling

การตรวจการบ้านแบบนี้ จะทำให้ผู้เรียนได้หัดเรียนรู้และแก้ข้อผิดพลาดด้วยตนเองผู้สอนควรส่งงานคืนผู้เรียนทันทีเนื่องจากบทเรียนนั้น ๆ ยังอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนอาจอนุญาตให้ผู้เรียนช่วยกันแก้ไขเป็นกลุ่มย่อยทำให้ผู้เรียนได้รู้จักเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งเป็นการประหยัดเวลาของผู้สอนด้วย

ผู้สอนอาจคัดเลือกข้อผิดพลาดบางประเด็นที่น่าสนใจมากล่าวสรุปอธิบายให้ฟังทั้งชั้นเรียนรวมทั้งคัดเลือกงานชิ้นดีเด่นมากชมเชยเพื่อเป็นกำลังใจแก่ผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะทำงานส่งอย่างเต็มความสามารถ

นอกจากนี้ผู้เขียนเห็นว่า การให้คะแนนในลักษณะก่อให้เกิดกำลังใจแก่ผู้เรียนจะเป็นผลดีผู้สอนไม่ควรทำให้ผู้เรียนท้อถอยโดยให้คะแนน 2 จาก 10 คะแนน แม้งานชิ้นนั้นจะยังไม่เป็นที่น่าพอใจนักก็ตาม

6. เมื่อผู้เรียนลอกการบ้านส่งมา ผู้สอนควรทำอย่างไรดี

ผู้สอนบางคนอาจขุ่นเคืองอย่างมากเมื่อผู้เรียนได้คัดลอกงานมาส่ง แต่ในส่วนตัวของผู้เขียนเองรู้สึกว่าการที่ผู้เรียนได้เขียนอะไรมาบ้างก็อาจทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ ดีกว่าจะไม่ทำงานเสียเลย ผู้สอนอาจแก้ไขปัญหานี้ โดยให้คะแนนผู้ที่ลอกงานกันมาเพียง $\frac{1}{2}$ หรือ $\frac{1}{4}$ ของคะแนนที่ควรให้ วิธีนี้ผู้เรียนอาจจะพยายามทำงานส่งด้วยตัวเอง เนื่องจากอาจจะได้คะแนนดีกว่าที่จะลอกเพื่อนส่งมาก็เป็นไปได้

สรุปแล้ว การที่ผู้สอนจะให้การบ้านผู้เรียนนั้น ควรคำนึงถึงประโยชน์ของงานนั้นๆ เป็นหลัก ควรหากลยุทธวิธีผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำงานส่งเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ มิใช่เพียงเพื่อเอาคะแนน เพื่อให้รอดพ้นจากการทำโทษ หรือเพียงเพื่อให้สอบผ่านดังที่เป็นๆ มาเท่านั้น

หนังสืออ้างอิง

Allen, Edward David and Valette, M. Rebecca. *Modern Language Classroom Teaching*. Harcourt Brace Javanovich, Inc., 1972.

Morrow, Keith. *Language Testing in ARELS Course 80*, English International, 7 October 1978.